

Esaias Mansueti Fellman, även kallad Ijander eller Bothniensis, född 1620 i [Ijo](#), död [1697](#) i [Kemijärvi](#), var en av de två första [finländska](#) prästerna i [Kemi lappmark](#).

Esaias Mansueti Fellman var son till Mansuetus Jakobi som var kyrkoherde i Ijo 1616, [Paldamo](#) 1620 och [Sotkamo](#) 1647. Efter att ha blivit student vid [Kungliga Akademien i Åbo](#) 1648 förordnades Esaias Mansueti Fellman samma år som präst i den nyinrättade [Enare](#) församling, en av lappmarkens två första. I den andra lappmarksförsamlingen, [Kemijärvi](#), stationerades [Jakob Lapodius](#). Sedan denne avlidit 1660 flyttade Fellman till Kemijärvi och gifte sig med Lapodius änka Anna Hansdotter (död 1707). Fellman verkade därefter ensam som präst i Kemi lappmark fram till 1669, då [Gabriel Tuderus](#) tillträdde som kaplan i Enare.^[1]

Sonen Esaias Fellman (1675–1736) efterträdde fadern som kaplan i Kemiträsk 1698. Därefter verkade personer från släkten som präster inom lappmarken ända fram till 1832. Den siste var Esaias Mansuetis sonsons sonson [Jakob Fellman](#) (1795–1875). Både denne och hans son [Isak Fellman](#) (1841–1919) gjorde stora vetenskapliga insatser för den finländska lappmarken.^[1]

Fellman har kallats "lapparnas apostel". Som nybliven präst bedrev han omvändelse- och folkbildningsarbetet så, att när han anlönt hade de flesta invånarna i provinsen hedningar, och när han lämnade den var alla församlingsborna döpta och de flesta kunde läsa finska. Fellman ivrade också för lappmarkens uppodling.